

ŽON

12. ČÍSLO/LEDEN/2020

„ČESKÁ LIGA JE MNOHEM ATRAKTIVNĚJŠÍ.“
DALIBOR TAKÁČ

„BANÍČEK MĚ VYCHOVAL, TAKŽE JE TO
SRDCOVKA“ **ADAM VARADI**

“FUTBAL SI MA OD ZAČÍATKU ZÍSKAL A CHY-
TIL MA ZA SRDCE” **MICHAELA MOŤOVSKÁ**

„NEJSEM ZASTÁNCEM TOHO, CHODIT ZA DESETI,
JEDENÁCTILETÝMI KLUKY A NĚJAK JIM BALAMUTIT
HLAVU.“

MILOŠ RECHTORÍK

TÉMA: SLAVNÉ DVOJICE

ÚVODNÍ SLOVO

Zdroj: mfkruzomberok.sk

Milí čtenáři, máte před sebou další vydání magazínu Žongl. Tento měsíc se věnujeme slavným dvojicím! Určitě se vám vybaví hráči, jako byli Andrés Iniesta a Xavi nebo Alessandro Del Piero a David Trézéguet. Již tradičně u nás najdete velkou porci rozhovorů. Pro magazín Žongl se rozpovídal slovenský agent Miloš Rechtorík, který má pod svými křídly hráče jako Jurij Medveděv nebo František Plach. Dozvíte se mnohé o práci agentů, ale i čím je agentura RM football agency výjimečná. Rozhovor jsme si také připravili s oporou MFK Ružomberok Daliborem Takáčem, kolem kterého v zimě kroužil například Slovan Liberec. A co v magazínu najdete dalšího? Rozhovory do našich tradičních rubrik Ženský a Plážový fotbal. Interview nám poskytla slovenská reprezentantka, hájící barvy Slovanu Liberec Michaela Motovská. V rubrice plážový fotbal naleznete rozhovor s íránským reprezentantem a držitelem ceny pro nejlepšího brankáře světa roku 2017 Peymanem Hosseinim.

My se fotbalem bavíme, bavte se s námi!

ŽONGL

KONTAKT:

E-MAIL: ZONGL@ZONGL.CZ

TELEFON: +420 605 969 194

FACEBOOK: [FB.COM/ZONGLCZSK](https://www.facebook.com/ZONGLCZSK)

INSTAGRAM: [IG.COM/ZONGLCZSK](https://www.instagram.com/ZONGLCZSK)

ZAKLADATEL: MARTIN HANIAK

SPOLUZAKLADATEL: JIŘÍ DRYÁK

ŠÉFREDAKTOR: JIŘÍ DRYÁK

GRAFICKÁ REDAKCE MAGAZÍNU: MARTIN HANIAK

GRAFIKA NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH: HYNEK KRAUS

SOCIÁLNÍ SÍŤ: MARTIN HANIAK (INSTAGRAM)

JAZYKOVÁ REDAKCE A KOREKTURA: ALEXANDR POPOV

REDAKCE: JAROSLAV SYROVÝ, ÁKOS GÁSPÁR, FILIP DVOŘÁK, DOMINIK REINIŠ, DAVID KAZDA,

VÁCLAV NOVÁK, JIŘÍ KOTAŠKA, PETR KASTNER, RICHIE MARGOLIUS, PETR PEŠEK, ANDREJ PÚCHLY,

BORIS PNÁČEK, ALEX HAMBÁLEK, ADAM KRISTEN, TOMÁŠ DUCHEK, DOMINIK KLÍMEK, JAKUB ZAHORA

LADISLAV LUČAN, LUCIA SVORENOVÁ

MOŽNOST SPOLUPRÁCE:

MÁTE ZÁJEM O PROSTOR PRO REKLAMU? MÁTE ZÁJEM O ZVIDITELNĚNÍ VAŠI SPOLEČNOSTI FORMOU ČLÁNKU NEBO MÁTE JINÝ NÁPAD PRO BUDOUCÍ SPOLUPRÁCI? OZVĚTE SE NA MARTIN.HANIAK@ZONGL.CZ.

Foto na titulce: Archiv Miloše Řechtoríka

Foto u obsahu: Archiv Miloše Řechtoríka

DALIBOR TAKÁČ:

„Česká liga je mnohem atraktivnější.“

ADAM VARADI:

„Baníček mě vychoval, takže je to srdcovka.“

DUO, KTERÉ ZMĚNIL SVĚT

HROZNÍ ZABIJÁCI

MILOŠ ŘECHTORÍK:

„Nejsem zastánce toho chodit za deseti, jedenáctilétými kluky a nějak jim balamutit hlavu.“

11 ŽONGLŮ ERIKA PAČINDY

A.DEL PIERO & DAVID TRÉZEGUÉT

MICHAELA MOŤOVSKÁ:

„Futbal si ma od začiatku získal a chytil ma za srdce.“

PEYMEN HOSSEINI:

„Dosáhl jsem všech svých snů.“

RM

football international agency

rmfootballagency.com

NADAČNÍ FOND

Jana Sýkory

Zdroj: Archiv Dalibora Takáče

„ČESKÁ LIGA JE MNOHEM ATRAKTIVNĚJŠÍ NEJEN Z POHLEDU DIVÁKA, ALE I HRÁČE.“

Dalibor Takáč, rodák z Košic, patří ve svých dvaadvaceti letech mezi opory MFK Ružomberok, a to nejen body, které sbírá se železnou pravidelností, ale hlavně svým fyzickým fondem. Jak on sám říká, „snažím se být tam, kde mě mužstvo potřebuje“. Není proto náhoda, že díky dvojím plícím ho sleduje mnohý klub z české ligy. Nejen o tom si můžete přečíst v našem dalším rozhovoru.

Autor:
Jiří Dryák

Dalibore, ty jsi ročník 1997. Ve stejném roce hrálo tvoje město a tvůj klub, jehož jsi odchovancem, základní skupinu Ligy mistrů. Košice byly prvním klubem na Slovensku, kde jsi hrál. Jak vnímáš dnešní situaci klubu?

Košice hrají momentálně druhou ligu. Před dvěma nebo třemi lety v podstatě klub zanikl. Momentálně se vrátily, což mě velmi těší. Začal se stavět stadion, do tak velkého města to určitě patří, a byl bych rád, kdyby se klub vrátil tam, kam patří, tedy do nejvyšší soutěže.

Když jsi hrál za Košice, ať už v mužích, nebo v juniorech, bavili jste se o Lize mistrů. Bylo to téma v kabinách košického fotbalu, protože asi se shodneme, že v dohledné době se něco takového nebude opakovat?

Určitě je to velká pocta, hlavně pro legendy nebo bývalé hráče, kteří tam hráli. Byla to určitě obrovská zkušenost, tehdy byl košický fotbal na velmi vysoké úrovni. Škoda, že se to vydalo špatným směrem. Ještě si pamatuji Evropskou ligu proti AS Řím, na tom zápase jsem byl osobně. Francesco Totti dal dva góly, zápas skončil 3-3, odveta

se nezvládla. To byl rok asi 2008. Pak už fotbal upadal, ale určitě je to dobré pro košickou historii, že takové zápasy mohli vidět fanoušci. Věřím, že do budoucna se to opět do Košic vrátí, opět se probudí fotbal. Snad se najde nějaký člověk, který zde vytvoří velké věci, třeba jsou to právě ti lidé, kteří tam aktuálně jsou.

Ty jsi v roce 2017 své rodné město opustil a přestoupil si do MFK Ružomberok. Měl jsi i jiné nabídky, co rozhodlo pro Růži?

Ještě před tím mě v létě oslovil Dušan Tittel, bývalý sportovní ředitel, jestli bych nechtěl přijít, velmi mě ten telefon potěšil. Ale v létě se to ještě nestihlo, přijel jsem nakonec v prosinci na zápas proti Senici, tam se dohodly podmínky. No a v lednu už jsem byl v přípravě s Ružomberkem. Jsem velmi vděčný, že mi dali šanci hrát první ligu. Tehdy byla v Košicích vážná situace, nechodily výplaty, košický fotbal padal hrozně dolů, věděl jsem, že musím udělat změnu.

My jsme náš rozhovor začali povídáním o Lize mistrů. Ty sis ale v dresu Ružomberku zahrál Evropskou ligu, nastoupil jsi třeba proti SK Brann, Vojvodině, Levski Sofia, ale asi se shodneme, že největší

zápasy byly proti FC Everton. Jak na tyto zápasy vzpomínáš, nastoupit proti Rooneymu a spol.

Jsem velmi vděčný za příležitost hrát v tak mladém věku, na začátku kariéry, Evropskou ligu. Byly to nepopsatelné momenty, velké emoce, pocity štěstí. Samozřejmě, když jsme postupovali a narazili na Everton, na který přišlo 40 tisíc lidí, ta atmosféra, to bylo neuvěřitelné, to nám dávalo velkou energii, a ačkoliv to nebyli naši fanoušci, měl jsem z toho zimnici. Nabudilo nás to k dobrému výkonu. Sice jsme to výsledkově nezvládli, ale dali jsme do toho všechno. Pamatuji si, jak jsme nastupovali na hřiště, byl to Wayneův první zápas za Everton po mnoho letech, tribuny skandovaly jeho jméno po celý zápas. Je to velký fenomén, velký fotbalista, silný, se skvělou střelou, pořádný lídr. V tom zápasu to ukazoval každou vteřinu. Takže jsou to velmi dobré zkušenosti. I na Vojvodině byla skvělá atmosféra, i v Bergenně, i když tam z těch zápasů byla asi nejmenší, ale měli jsme tam fanoušky, přítelkyně, takže nás podporovali i takto. Jsou to skvělé zážitky, doufám, že si je v budoucnu zopakuju. Ty velké zápasy mě motivovaly, nasbíral jsem pár bodů do statistik, přihrával jsem na góly. Jsem hrozně vděčný, že jsem mo-

hl naskočit do takových zápasů, ale nejvíc mě z toho těšilo, když jsme viděl šťastné tváře po zápasech. Každý byl šťastný. To byly nepopsatelné pocity, škoda, že nám to nevyšlo i s Evertonem, ale jak jsem říkal už předtím, jejich kvalita byla na velmi vysoké úrovni a porovnávat se s anglickou ligou bylo výborné, ale jsme určitě ještě daleko za nimi, ať už kvalitou na hřišti, nebo atmosférou, to ani nemůžeme porovnávat.

Přejdu k tobě. Ty máš v lize z 18 zápasů bilanci 3 góly a 5 asistencí. Jsi blízko k bilanci každý druhý zápas bod. Jak si s tímto spokojený?

Před sezonou jsem si nastavil osobní cíl. Můžu říct, že je to na dobré cestě, ale nejsem spokojený, mohlo to být lepší, mám stále před očima svoje zahozené šance. Ale pro mě jako hráče jsou důležité týmové výkony, jak hrajeme jako celek. Já mám prostě rád, když si po zápase zakřičíme. Pro mě jsou důležitá vítězství a je jedno, kdo dá gól. Samozřejmě individuální statistiky vás posouvají, ale nevyhráváte sám, vyhráváte spolu jako tým. Když se mi podaří naplnit mé osobní cíle, budu rád, ale jsem rád za každé týmové vítězství a každý dobrý týmový výkon.

Patříš k nejběhavějším hráčům celé soutěže a i díky tomu se o tebe zajímají české kluby. Jaký je tvůj názor na tuto soutěž, který je brána jako fyzicky velmi náročná. Troufnul by sis na ni? Je to něco, co bys v budoucnu rád zkusil.

Ano, určitě sleduji českou ligu. Je kvalitnější než naše, podívejme se na Slavii nebo Plzeň, ta už dlouhé roky dokazuje, že patří k evropským velkoklubům. Myslím, že je to taková vstupní brána do mé nejoblíbenější a vysněné ligy, kterou je Bundesliga. Takže uvidíme, co bude v budoucnosti, ale nebránil bych se, určitě je to velmi kvalitní liga. Dobré týmy, trenéři, hráči, ale hlavně se mi líbí, jak rozebírají každé kolo, každou situaci, věnují se fotbalu o mnoho víc než u nás na Slovensku. Je mnohem atraktivnější, nejen z pohledu diváka, ale i hráče. Kluby mají více možností, více prostředků. Trenéři jsou na špičkové úrovni, to můžu potvrdit i ze své zkušenosti, zažil jsem to zde v Ružomberku české trenéry (David Holoubek, Jiří Jarošík), ti byli vážně super.

Já se ještě zastavím u tvého fyzického fondu. Měl jsi vždy dvoje plíce nebo to je záležitost, kterou jsi v poslední době vypiloval? Protože o tobě vím, že si hodně přidáváš.

Mě běh nedělá problém, jsem běhavý hráč. Jsem záložník, takže se snažím být všude, kde mě můj tým potřebuje (úsměv). Jak jsi říkal, přidávám si, ale myslím, že je to u mě vrozené, snažím se být co nejvíc komplexním fotbalistou. Nechci říkat, že běh nebo fyzický fond jsou moje nejsilnější stránky. Spíš dřina patří k mým fotbalovým vlastnostem. Je to trend dnešní doby, hodně týmů pracuje na fyzické kondici. Když vidíme naběhané kilometry po zápasech Ligy mistrů, anglické ligy, ty týmy jsou fyzickou kondicí úplně někde jinde. Fotbal se posouvá tak, že potřebujete dost běhavých hráčů.

Ještě se zastavím u toho tvého přidávání. Vím, že hodně běháš, posilovna, doplňkové sporty, to je normální, ale co mě zaujalo, ty děláš i jógu. Jak ti pomáhá, abys byl lepším fotbalistou?

Té se věnuju, když už jsem doma po tréninku, po strečingu. Beru to spíš jako relax, ne jako trénink, prostě takové uvolnění celého těla. Mentálně a psychicky vypnout. Beru to spíš jako odpočinek. Jako nejsem nějaký (smích) high level, jógin, ale takový začátečník, možná pokročilý.

Vy jste s Ružomberkem aktuálně na čtvrtém místě tabulky. Jaké místo byste brali po konci sezony?

Čekají nás ještě čtyři zápasy o první šestku, tak to je jasný cíl se tam dostat. No a pak zabojovat o co největší příčku. Je jasné, že titul má Slovan, o tom se nemusíme ani bavit. Chtěli bychom si to rozdat se Žilinou, i když na ni ztrácíme nějaké body, takže uvidíme. Dostat se ale do první šestky je základ, to je priorita. Pak se uvidí.

Zdroj: mfkruzomberok.sk

 CONTRACOR

ROZHOVOR

TŘETÍ LIGA

„BANÍČEK MĚ VYCHOVAL, TAKŽE
JE TO SRDCOVKA.“

Zdroj: mfkmf.cz

ADAM VARADI

Žongl vám tentokrát přináší rozhovor ne z druholigových, nýbrž výjimečně z třetiligových trávníků. Jméno je to ale zatím možná to nejznámější ze všech předehlaných zpovídání. Adam Varadi byl členem mistrovského týmu Baníku Ostrava ze slavné sezóny 2003/2004. Také vyhrál se Sigmou Olomouc Český pohár v roce 2012, vůbec první trofej v klubové historii. V první lize odehrál daleko přes 200 zápasů. Nyní se snaží dostat zpátky do FNL svůj rodný Frýdek-Místek. Vzhled k množství gólů, které ve třetí lize dal a stále dává, a současné formě Frýdku není vysněný postup nic nereálného. Adam se rozvyprávěl hlavně o dvou angažmá u našich polských sousedů. Tak se začtěte s námi!

Snad se nebudeš se zlobit, když budu na začátek rozhovoru trošku bilancovat tvou kariéru.. Zažil jsi toho ve fotbale mnoho, v české první lize jsi odehrál 244 utkání, násázel 47 gólů. Ta čísla se musí dobře poslouchat? Když se ohlídeš zpět, jsi spokojený?

No, jak se to vezme!? Na české poměry jsem rád, že jsem v lize odehrál tolik zápasů a dal i nějaký ten gól, ale co se týká kariéry, myslím si, že se z toho dalo vytřískat víc.

Máš na mysli třeba reprezentační „áčko“? Hrál jsi za U-19 i U-21, ale zářez v mužské repre chybí, vid’?

No, dalo by se to tak říct, ale spíše jsem měl na mysli nějaké zahraniční angažmá, které by stálo za to.

K tvým zahraničním dobrodružstvím se ještě dostaneme. Zůstaneme zatím v Česku. Zde jsi zažil i velmi úspěšné sezóny. Kde ti bylo nejlépe? V Baníku, se kterým jsi získal titul mistra? V té době tam byl skvělý kádr a na Bazalech vládla na tribunách fantastická atmosféra.

No asi ano, to byla sezona, na kterou celá Ostrava vzpomíná dodnes. Ale byla tam i sezona za trenéra Koubka, kdy jsme byli tře-

Zdroj: Mediafax

tí a byla super parta, na tu taky rád vzpomínám. A pohár s Olomoucí nesmím zapomenout, taky tam patří.

A to, že jsi v Ostravě hrál dokonce obránce, ti nevadilo? Jako útočníka tě to muselo přece táhnout dopředu?

Tato situace nastala, když se Řezník zranil a neměli jsme náhradu. Tak se mě zeptali, jestli to zvládnou, a já řekl, že když to mančaft potřebuje, tak to zvládnou! Ale hrál vedle mě Bolfík, ten si mě tam řídil.

Je vidět, že jsi srdcař a bojovník. A jestli je tvou srdeční záležitostí Baník, na jakém místě je u tebe Sigma? Odehrál jsi za ni přes osmdesát zápasů. A jak jsi už řekl, vyhrál jsi s ní i pohár, když jste ve finále porazili Spartu.

No, Baníček mě vychoval, takže je to srdcovka. V Sigmě to bylo super, byl jsem tam dlouho a udělal si spoustu kamarádů, město super, asi bych to viděl nastejno s Plzní. To bylo podobné a jsem za tyto dvě štace strašně rád.

Ale zažil jsi v Olomouci také potupný vstup, to pro Sigmu byla velká rána.

To bylo hodně nepříjemné, hodně mě to mrzelo. Když já jsem takový, jak říkáš, srdcař.

„PROTI KATOVICÍM TO BYL HUKOT.“

Opustíme českou ligu a zeptám se tě na ty štace za hranicemi. Zažil jsi zahraniční angažmá ve dvou zemích. První ve slovenské Senici. Na Slovensku se ti nelíbilo? Odehrál jsi tam jen půlrok, dal 2 góly.

No zahraniční... Po pravdě nelíbilo, prostě mi to spíš asi nesedlo. Polsko bylo lepší, i když ne gólově, ale stadiony a diváci, to je úplně něco jiného.

Po krátké etudě na Slovensku jsi po angažmá v Olomouci a hostování v Budějkách šel zkusit štěstí právě do sousedního Polska. Na jeden klub vzpomínáš v dobrem, na Tychy. Po tvém příchodu jste postoupili do 2. ligy. To byl stylový nástup do nového klubu.

Jo, jo, celé město tím žilo. Nový stadion, lidi chodili, krásná atmosféra a kabina taky super, tam se mi líbilo.

Jakou úroveň vůbec měla polská třetí liga? Nyní můžeš srovnávat s naší MSFL. Co se týče stadionů a zázemí, jsou na tom naši sousedé asi jednoznačně lépe? Ano viděl, No úroveň byla úplně někde jinde. Dovolím si tvrdit, že s Tychama bychom hráli do třetího místa v naší druhé lize. No a stadiony, o tom asi není třeba mluvit, no, holt mají více peněz.

Stadion Miejski v Tychách má kapacitu přes 15 000 diváků. Když se vám tu sezonu dařilo a hrálo se o postup do druhé nejvyš-

ší soutěže, lidé na vás asi chodili v hojném počtu doma i venku? Takové derby s GKS Katowice, to musel být opravdu zážitek!

Jo, jo, jezdilo jich hodně! Proti Katovicím to byl hukot, obrovské derby, fans z Katovic mě znají, mají družbu s Baníkem, tak jsem byl u nich v klidu.

To mě trošku zajímá... Jak myslíš v klidu? Jako že na tebe jako bývalého baníkovce nic neházeli a nepískali na tebe? Ostatní spoluhráči na tom byli hůř?

No asi tak nějak. Oni totiž Tychy fakt nesnášejí a na mě z kotle i volali, ať se vrátím do Baníku. Takže v pohodě.

A jakou největší divočinu jsi v Polsku zažil? Chodí tam mnohem více diváků, ale logicky také mnohem více hooligans. Přerušení zápasu jsi určitě zažil, nebo i něco horšího?

Já měl asi štěstí na to, že se tam nic takového nestalo, ale kluci vyprávěli velké příběhy.

Řekni naším čtenářům nějaký.

Třeba že kluci jeli na zápas osm hodin autobusem a za nimi dojezdy dva autobusy fans. Bohužel se prohrálo, tak fans aspoň zapálili tribunu. Prý museli dojet i hasiči.

Přímo příznivci z Tych?

Jo, ale ti jsou ještě hodní. V Polsku jsou mnohem větší blázni.

Proč jsi tedy z Tych odcházel? Byl jsi tam očividně spokojený a kvalitativně sis pohoršil. Šel jsi ze druhé ligy hrát o záchranu do třetí. Víš, že na jaře jsi tolik za Tychy nehrál, ale v Bytomi nakonec ještě méně... V Polsku je to tak, že se tam hodně střídají hráči. Manažeři tam hodně tlačí na pilu a je tam strašný tlak. A v Bytom to už byla hrůza. Já už tam ani nejezdil, to nemělo s fotbalem nic společného.

Takže za odchodem z druhé ligy do třetí byl hlavně jaký důvod? Čím tě Bytom zlákala? Klub je to známý, vyhrál dva mistrovské tituly, i když v dávné historii. Tak proč tedy Polonia?

Šlo o to, že do Tychy přišel nový trenér a dotáhnul si své hráče, nechtělo se mi tam

Zdroj: gkstycho.info

už být. Myslel jsem, že v Bytomi to bude v klidu, tak mi to říkal manažer. Ale byl to krok vedle, už jsem potom chtěl být doma a nechtěl tam ani jezdit.

Co se v Bytomi stalo? Špatná organizace klubu, finanční problémy? Nebo šlo čistě o sportovní hledisko?

Vše špatně, peníze, kabina, stadion a ještě jsem si natrhnul sval, tak asi tak. Fotbal mě přestal bavit.

I kabina? Nesedlo si tam více spoluhráčů společně?

Ti polští kluci neměli moc rádi cizince. Tak se vám tam už nechce ani trénovat, ani hrát.

Zajímavé. Přitom ze všech národů jsme my Polákům asi nejbližší, jazykově i kulturně. V Tychách jsi takový problém asi neměl?

To asi ano, ale já si nemyslím, že Poláci nás Čechy mají moc v oblibě, myslím to všeobecně! V Tychách mě brali jinak. Že jsem něco dokázal a tak, věděli, kdo tam přišel.

Přitom jsi přišel z druhé ligy, tudíž bych čekal, že respekt k tobě bude stejný jako v Tychách.

To já si myslel taky. Ale myslím, že kluci vy cítili, že jsem tam nerad.

Zdroj: ČTK

Po ukončení smlouvy ses vrátil domů, a to doslova. Šel jsi do rodného druholigového Frýdku-Místku. Nikdo z první ligy o tebe zájem neprojevil?

To bylo jinak. Já se měl vrátit do Baníku. Frýdek byl až druhá alternativa, tehdy to trénoval můj kamarád Kučera a chtěl, ať se vrátím kvůli fanouškům, ale nakonec dostal nabídku na jiného útočníka a nedopadlo to. To mě hodně mrzelo, ale to je fotbal, tak jsem slíbil Frýdku, že půjdu domů.

Aha. Ale přišel bohužel pro tebe další sestup v tvé kariéře...

To ano, ale co, snad tam s Frýdkem ještě postoupím.

Loňská sezona skončila také smolně, ale trochu jinak. I přesto, že jsi byl nejlepším střelcem MSFL s 21 góly, postup vám o bod uzmula Líšeň. Takže celkově určitě převládlo zklamání?

No to bylo hrozné, málem jsem se zbláznil. Celou sezónu to klapě a poslední zápas

nám to tak posral, no hrůza. Moc mě to mrzelo.

Takže jasnou prioritou Frýdku-Místku v letošní sezoně je určitě postup zpět do druhé ligy, že? Na první Blansko ztrácíte pět bodů, to není nic hrozného a nehratelného.

To ano, pět bodů, to je nic. Snad se nám bude dařit a vyjde nám ten postup. Frýdek by si to zasloužil.

A co ty osobně. Letošní 4 góly, to je oproti loňsku skok dolů.

No jo, asi stárnu... Hrával jsem spíše krájka, snad to tam teď začne padat.

Žongl ti bude v tvém počínání každopádně držet palce. Ať střílíš góly jako loni a pomůžeš svému Frýdku vystřílet postup zpět do druhé ligy. Díky ti za super povídání a ať se daří.

Taky Žonglu přeji hodně štěstí a hlavně hodně čtenářů.

Autor:
Tomáš Duchek

DUO, KTERÉ ZMĚNILO

O SVĚT

Zdroj: dailymail.co.uk

Ve fotbalovém světě známe dvojice, které to spolu dotáhly daleko. Toto duo však došlo svět a není se čemu divit. Tito dva společně tvořili barcelonskou záložní řadu dlouhých 13 let. Dvě legendy, které se vypracovaly na dva nejlepší záložníky na světě. Každý zvlášť měl světové kvality, ale když byli spolu, nešlo je zastavit. Dnes si představíme legendární duo z Barcelony, Xaviho a Andrése Iniestu.

Vše to začalo už 18. 8. 1998, kdy Xavi odehrál svůj první zápas za první tým Barcelony proti Mallorce. Tehdy mu bylo pouhých 18 let a jeho talent se mohl rozvinout naplno. Xavi hrál 4 roky „sám“ a ani nevěděl, že to nejlepší období v kariéře ho teprve čeká. V roce 2002 se do prvního týmu Barcelony zapojil další osmnáctiletý Španěl. Jeho talent byl zřetelný už na první pohled, ale nikdo nevěděl, že během následujících let vytvoří nejlepší dvojici na světě a stane se jednou z největších legend slavné Barcelony. Vzájemná spolupráce Andrése Iniesty a Xaviho začla v roce 2002 a trvala dlouhých 13 let - až do roku 2015. Za tuto dlouhou dobu získala Barcelona i s velkým přičiněním této dvojice 26 trofejí. To je opravdu úctyhodné číslo. Barcelona s nimi hrála svůj nejlepší fotbal a jen kvetla. Nesmíme samozřejmě zapomenout na hráče jako Puyol, Messi či Eto'o. Tito a mnozí další jsou legendami týmu a bez každého z nich by se tolik trofejí neurodilo, ale záložní řadu řídila hlavně tato dvojice. Když se zakládal útok a Xavi s Andrésem měli zrovna svůj den, každá obrana se mohla bát. Jejich výborná

spolupráce se neodehrávala jen ve španělské lize. Přesunula se také na mezinárodní trávnický, kde spolu reprezentovali Španělsko. Společně se španělskou reprezentací vyhráli 2x mistrovství Evropy (2008, 2012) a jednou mistrovství světa (2010). Finálový zápas mistrovství světa se rozhodl až v 116. minutě prodloužení. Střelcem rozhodující branky nebyl nikdo jiný než Andrés Iniesta.

„PŘÁTELSTVÍ A RADOST ZE HRY MUSÍ BÝT VŽDY VÍC NEŽ COKOLI JINÉHO. VE FOTBALE NESMÍ JÍT JEN O VÝSLEDKY. VELMI DOBRĚ SE V ŽIVOTE MŮŽETE CÍTIT I BEZ VÍTĚZSTVÍ NA HŘIŠTI.“

XAVI

Oba měli v týmu jinou úlohu, ale jakmile se setkali na hřišti, byla to symfonie a soupeř se mohl jen koukat. Xavi byl spíše tím záložníkem, který tvořil hru a nebál se být i více defenzivní. Iniesta také tvořil hru, ale spíše z ofenzivní pozice, protože oproti Xavimu byl ofenzivním záložníkem a soustředil se tedy spíše na útok. Oba dva ale byli univerzální a uměli zahrát na ledajakém postu záložníka. Od defenzivního až po běhové křídlo. I proto byli tak dobří. Když šli na hřiště, vědělo se, že to bude podívaná a zážitek na dlouhou dobu.

Jejich spolupráce trvala do roku 2015, kdy Xavi odešel dohrát svou skvělou kariéru do Kataru, konkrétně do klubu Al-Sadd SC. Angažmá ukončil v létě roku 2019 a hned po svém konci začal tento katarský klub i trénovat a trénuje ho dodnes. Jeho velkým snem je jednou převzít A-tým Barcelony a vyhrát s ním trofeje i jako trenér. Iniesta naopak vydržel v Barceloně o tři roky déle a i po nabídnutí doživotní smlouvy odešel dohrát kariéru do Japonska do tamního Vissel Kobe, kde už působí německý střelec Lukas Podolski a bývalí Iniestovi spoluhráči z Barcelony i reprezentace David Villa, Sergi Samper a Thomas Vermaelen.

Po odchodu Xaviho do Kataru zůstal v Barceloně z této dvojice jen Iniesta a už to nebylo to, co to bývalo. Iniesta stále prokazoval svou genialitu, ale něco tomu stále chybělo. Něco jménem Xavi. Po jeho odchodu se ho vedení Barcelony snažilo jakkoli nahradit

„NEŘEKL BYCH, ŽE JSEM NEJLEPŠÍ ŠPANĚLSKÝ FOTBALISTA V HISTORIÍ. NEVĚŘÍM TOMUTO TVRZENÍ, ANI TO TAK NECÍTÍM. JSEM HRDÝ NA VŠECHNO, ČEHO JSEM DOSÁHL, ALE URČITĚ NEJSEM NEJLEPŠÍ.“
ANDRÉS INIESTA

V Barce se pohybovala či pohybují jména jako Paulinho, Arthur, Ivan Rakitič, Arturo Vidal či Philippe Coutinho, od kterého se slibovalo nejvíce. Nikdo z nich nedokázal dostatečně zaplnit díru po tomto duu. Poslední posila do zálohy, na kterou vedení sází, je Frenkie De Jong. Mladý Nizozemec, který má kariéru před sebou. Zkrátka a dobře Barcelona po odchodu této dvojice nedokázala vyhrát Ligu mistrů - a to už trvá 5 let! Jedno je jisté. Xavi a Andrés Iniesta jsou a budou největšími legendami a záložníky v historii klubu z Katalánska. Můžeme jen smutnit nad tím, že toto duo už nikdy neuvidíme společně ukazovat svá kouzla. Dá se bez nadsázky říci, že tito dva jsou a zřejmě ještě dlouho budou nejlepší duem v historii fotbalu.

HROZNÍ ZABIJÁCI

Autor:
Petr Kastner

Chilský fotbal ve své historii vyprodukoval obrovské množství kvalitních fotbalistů. Hlavně v posledních letech zaznamenala kopaná z tohoto jihoamerického státu výrazné úspěchy. Dva po sobě jdoucí tituly z Copa America z let 2015 a 2016, což byl turnaj oslavující stoleté výročí mistrovství Jižní Ameriky, jsou toho tím největším důkazem. Generace okolo Artura Vidala a Alexise Sáncheze v obou případech porazila ve finále na penalty reprezentaci Argentiny.

Ta se alespoň v tom posledním ročníku 2019 Chilanům lehce pomstila, když je porazila v zápase o třetí místo. I tak byla účast v boji o medaile pro Chile dalším úspěchem a zároveň potvrzením toho, jak moc je současná reprezentace dobrá.

Ale chilský fotbal měl i jiné silné generace. Hlavně jedna útočná vozba budila respekt a nesmazatelně se zapsala do historie nejen jihoamerické kopané. Jména Marcelo Salas a Iván Zamorano jsou pojmem, který jen tak z pamětí fotbalových příznivců nezmizí.

Oba prokazovali své kvality jak bok po boku v reprezentaci, tak i každý zvlášť v evropských velkoklubech. A že to byly adresy!

Real Madrid, Inter Milán v případě Zamorana, Salas zase střílel góly za Lazio Řím nebo Juventus Turín.

Oba sice pocházejí z jedné země, ale dětství a začátky kariéry byly u obou odlišné. Zamorano se narodil v chudší dělnické rodině v hlavním městě Santiagu. Jeho otec ale získal práci jako horník v dolech v regionu Atacama. A tak v oblasti, kde se nachází důl Chañarcillo, který byl v těžbě stříbra ve své době třetí největší na světě, dělal mladý Iván v dětství první fotbalové krůčky. Na zaprášených ulicích si každý den dokazoval až do večerních hodin, jak dobrým fotbalistou v porovnání se svými vrstevníky vlastně je. Sice musel různými pomocnými pracemi rodině finančně vypomáhat, přesto na dětství vzpomíná jen v dobrém. Postupem času se opravdu propracoval až na tu domácí nejvyšší úroveň a v dresu provinčního klubu Cobresal dokonce zvedl nad hlavu Chilský pohár 1987, což je doposud jediné vítězství v klubové historii. Když mu bylo Chile malé, rozhodl se dobýt slávu v Evropě. V prvních sezonách na starém kontinentu exceloval ve švýcarské lize v dresu St.Gallenu. Stal se nejlepším cizincem v soutěži - a cesta do slavnějších lig mu byla otevřena. Přestupuje do Betisu Sevilla a následně Realu Madrid. Zde nasází víc jak stovku gólů a stává se nejlepším střelcem i mistrem ligy. V roce 1996

volí změnu i kvůli vzrůstajícímu vlivu Raúla a přesouvá se do Interu Milán, aby společně s Ronaldem vytvořili zabijáckou dvojici.

To Salasovy dětské krůčky byly uhlazenější. Pocházel z finančně zajištěné rodiny. Salasův otec byl zároveň jeho fotbalovým trenérem a svůj volný čas trávil se synem. Učil ho hlavičkovat a zakončovat a vůbec stát se komplexním fotbalistou. Z mládežnického týmu Deportes Temuco se vyšvihl do prvoligového klubu Universidad de Chile. Po dvou mistrovských titulech přestupuje do argentinských River Plate. I zde získává další tituly a dostává ocenění pro nejlepšího jihoamerického fotbalistu za rok 1997. Taktéž on je tedy připraven okusit fotbal za velkou louží. Ale nejprve se společně se Zamoranem v útoku předvede na MS 1998 ve Francii. Iván El Terrible Zamorano sice branku nevsítil, ale na dvě nahrál. **Marcelo El Matador Salas dává ve čtyřech zápasech stejný počet gólů. Ony čtyři branky mu stačí na dělenou bronzovou kopačku pro třetího nejlepšího střelce světového šampionátu.** Chilská společná cesta turnajem končí v osmifinále prohrou s pozdějšími finalisty z Brazílie. Chile vstřelilo v každém zápase alespoň branku, což jen dokazuje ohromnou sílu jeho útoku. Právě ono gólové galapředstavení ve Francii Salasovi vystřílelo lukrativní smlouvu v Laziu Řím.

Oba Chilané se nakonec potkávají, ovšem nejprestižnější liga na světě. A oba sbírali úspěchy se svými kluby. Zamorano vyhrál s Interem Pohár UEFA 97/98, když ve finále dal dokonce vítězný gól. Salas s Laziem pro změnu PVP 98/99 a v roce 2000 rovnou italský double.

Iván Zamorano v milánském velkoklubu proslul i jednou raritou. Ronaldo mu uzmul jeho číslo 9, a tak se rozhodl to vyřešit po svém. Vyfasoval dres s číslem 18, a mezi jedničku a osmičku si dal na dres znaménko plus. Takže hrál v dresu 1+8 a docílil tím tak svého.

Zamorano po několika letech v Itálii přestupuje do mexického giganta América, aby se nakonec jeho fotbalový kruh uzavřel v už od dětství milovaném klubu Colo-Colo. Salas vyhrál titul mistra Itálie i s Juventusem, kam přestoupil z Lazia, a vrací se zpět do River Plate.

Není překvapením, že právě jejich spolupráce v útoku Chile vyústila v reprezentační rekordy v počtu branek. Hráli vedle sebe sedm let, během nichž se předháněli v tom, kdo dá víc branek. Nakonec byl o něco úspěšnější Salas, který jich dal 37, což byl v té době chilský rekordní počin. Překonali ho až Sánchez a Vargas, kteří jsou stále aktivními hráči. Zamorano gólů vsítil 34, což bylo dlouhou dobu druhým nejlepším výkonem v barvách La Roja. Není se tedy čemu divit, že zrovna jejich spolupráce v

Zdroj: twitter.com

reprezentačním dresu je považována za jednu z těch nejúspěšnějších. O výjimečnosti Salase může svědčit i fakt, že vyhrál mistrovský titul v každém klubu, ve kterém působil. A Zamorano s titulem ze Španělska a Mexika nezůstal o mnoho pozadu. Ale nebylo to jen o brankách. Když si pustíte záznamy toho, jak zarputile bojovali za svoji zemi a jak třeba Zamorano procítěně zpíval státní hymnu, tehdy teprve pochopíte, jaký význam pro Chile oba měli. A proč měl Zamorano přezdívku „Hrozný“ a Salas „Zabiják“.

Zdroj: Grigory Dukor

NEJSEM ZASTÁNCEM TOHO, CHODIT ZA DESETI, JEDENÁCTILETÝMI KLUKY A NĚJAK JIM BALAMUTIT HLAVU

RM Football Agency má ve svém portfoliu hráče z největších slovenských klubů, jako jsou MŠK Žilina nebo Slovan Bratislava, ale najdeme zde i mistra a nejlepšího brankáře polské Ekstraklasy. Agenti Miloš Rechtorík a Michal Mravec vedou úspěšný podnik. Vyzpovídali jsme prvního z nich. Co chtějí kluby při přestupech? Proč mají desetiletí kluci agenty? Nejen to v následujícím rozhovoru.

Zdroj: Archiv Miloše Rechtoríka

V dnešní době mají už 10letí kluci svého agenta. Myslíš, že se tato hranice ještě posune? Jaký máš názor na tento trend dnešní doby?

Zaregistroval jsem, že už hodně mladých kluků podepisuje nebo začíná spolupracovat s různými agenty a agenturami. Myslím, že posunout to ještě dolů by podle mě bylo špatný. Tohle není styl naší agentury, chodit za tak starými kluky, takový je můj osobní názor. Dle mého ideální věk, kdy by měl kluk podepsat agenta, který by mu měl nějak aktivně pomáhat, je na přelomu žákovského a dorosteneckého věku, tedy jak přechází do kategorie U15, U16, takto bych to osobně viděl. Nejsem zastáncem toho, chodit za deseti, jedenáctiletými kluky a nějak jim balamutit hlavu. Mělo by to mít přirozený vývoj, to znamená mít agenta od šestnácti let, to je můj názor.

Může vůbec agent v tak mladém věku, o kterém se bavíme, nějak pomoci?

S legislativního hlediska nemůže být pod smlouvou, ale dělají se různé smlouvy o smlouvě budoucí a podobně. Jediná pomoc, která může být v

tomto věku směrem od agenta - povím příklad, když je ten kluk extrémně talentovaný a rodiče na tom nejsou ekonomicky nějak dobře, tak může zastřešovat cestovné, základní výbavu, kopačky a podobně nebo platit nějaké turnaje, jelikož dnes je to u mladých hráčů tak, že všechno financují rodiče, aspoň tady na Slovensku to tak je, co vím. Ale myslím, že v Čechách je to v podstatě stejné. Rodiče se aktivně skládají na členský poplatek a podobně, protože hráči v těchto kategoriích hrají zápasy většinou formou turnajů, takže asi takto by mohl případně agent pomoci.

Dneska je takový trend, že v podstatě všichni hráči mají své agenty. Zeptám se na rovinu: Dokáže se hráč prodat do dobrého zahraničního klubu bez agenta?

Dá se to udělat i bez agenta, pokud ten hráč má fakt nějakou extrémně vysokou kvalitu a skauti, kteří jezdí na zápasy, si ho všimnou. Není to vždy pravidlem, že hráče prodává jen agent. Hráči se prodávají i napřímo: klub – klub. Skauti hodně navštěvují zápasy, takže je to možné, ale samozřejmě na většině pře-

Zdroj: Archiv Miloše Rechtoríka

stupů se podílejí agenti.

Jaký je dnešní trend u přestupů? Před pár lety začalo být oblíbené hostování s opcí. Je to něco, co je neustále v kursu?

Ano, udrželo se to určitě. I teď se to často využívá. Kluby to často zkouší jak při prodeji, tak při koupi. Navrhne se hostování za nějakou sumu plus klauzule předkupního práva. Všechno je to individuální, záleží na financích klubu. Ale je pravdou, že se to hodně používá.

„NEDĚLÁ TO JEN SLAVIE PRAHA, VÍM O JINÝCH KLUBECH.“

Slavia Praha dnes už nepodepíše hráče, který bude trvat na výstupní klauzuli, klub to odmítá ve smlouvách. Jak je těžké pro agenta najít hranici, jak vyjít dobře s klubem i hráčem? Ty samozřejmě zastupuješ hráče, ale určitě není prioritou si proti sobě naštvat klub. Jak je pro tebe těžké posuzovat tyto situace?

Co vím, nedělá to jen Slavia Praha, vím o jiných klubech, které nejsou zastánci těchto klauzulí. U mnoha našich klientů jsme toto řešili, jednali jsme o klauzulích, ale klub s tím nesouhlasil. Je potřeba najít nějaký kompromis, když se to podepíše, aby jak hráč, tak klub byli spokojeni. Jsou to někdy těžké situace při jednání s kluby, ale filozofie naší agentury je, že hájíme zájmy hráče a jeho podmínky, takže se vždy snažíme pro něj dohodnout to nejlepší. On nám dal mandát, pro nás je důležitý hlavně hráč, ale samozřejmě, že se snažíme dobře vycházet i s kluby. Jsou to specifické situace a těžko to takhle popsat, vždy je to individuální.

Jak vnímáte vy jako agenti současný vývoj, když vezmu Česko-Slovensko jako celek, že Slavia, Plzeň, Sparta, ale i Baník Ostrava mají vysoký rozpočet. Na Slovensku se v posledních letech neuvěřitelně zvedl Slovan Bratislava, který má na slovenské poměry rozpočet přímo astronomický. A pak tu jsou nabídky na Šporara kolem 7 milionů eur, 5 milionů za Boženíka. Jak vnímáš ty částky? Co před deseti lety stačilo, tomu se dneska nejeden fotbalový funkcionář vysměje.

Samozřejmě přestupové částky rostou, ale to není jen v Česko-Slovensku, je to světový trend. Kluby pracují s velkými rozpočty. Pro nás agenty je zajímavé najít pro takovéto kluby nějakého hráče. Částky se neustále posouvají, což je dobré i pro fanoušky, jelikož kvalita soustřeďuje jde nahoru.

Zeptám se na tvoji agenturu? Tvým kolegou je Michal Mravec, což je fotbalový světoběžník, který prošel mnoha kluby po celém světě. Jak jsou u vás kompetence rozdělené?

Ty kompetence nejsou nijak zadefinované, všechno řešíme spolu, každou jednu věc. Není to nastavené tak, že někdo má kompetence na to a někdo na to. Určitě, Michal působil v hodně zemích, je to samozřejmě výhoda, zůstaly mu kontakty, známosti, z čeho těžíme. Ale jak říkám, kompetence jsou rozdě-

lené a každá věc je naším společným rozhodnutím. Jsme rovnocenní partneři.

Ještě jednou přejdu k hráčům. Minulý týden jsem viděl dokument o FC Salzburg, kde hodně zmiňovali fakt, že hráče si mimo jiné vybírají i podle toho, jak se prezentuje na sociálních sítích. Jak je pro kluby důležitý tento fakt? Protože si asi můžeme říct na rovinu, že jedna věc jsou nějaká čísla, které ten hráč má, a druhá je charakter. Pomáháš svým hráčům v tomto směru nějak?

Určitě dnešní trend sociálních sítí je silný, ať už je to Facebook, nebo Instagram. Hodně kluků se tam často prezentuje. Určitě se snažíme s kluky, které máme podepsané, radit, jak se prezentovat. Kluby, jak správně říkáš, dbají nejen na fotbalovou kvalitu, ale i na povahové věci, charakter, jak se kdo chová v určitých situacích a podobně. Takže ano, snažíme se chlapcům, hlavně těm mladším, radit, co je vhodné, co je nevhodné. Je to rozhodně důležité, kluby na tom dost bazírují, jakmile se jedná o nějaký transfer, a snaží se zjistit všechno. Dnes je dostupnost sociálních sítí velká, takže je velmi důležité, jak se hráč prezentuje.

„S KAŽDÝM NAŠÍM HRÁČEM JSME HLAVNĚ KAMARÁDI.“

Miloši, děkuji moc za rozhovor. Má poslední otázka: Co všechno musí agent pro hráče dělat? Je to tak, že máš neustále telefon u ucha a jsi psycholog, otec, mentor? Co všechno řešíš?

Tak do jisté míry je to někdy i o tom, být dobrý psycholog, protože v podstatě my se snažíme naším hráčům, který nám dali tu důvěru a zastupujeme je, být maximálně nápomocni ve všem, nejen co se týká fotbalu, ale i v osobních věcí. Když mají nějaké starosti, je to tak, že mnohokrát řešíme nejen ty fotbalové věci. Ale jsem za to rád, máme to tak postavené, že s každým naším hráčem jsme hlavně kamarádi, na tom to prostě začíná. Já to vnímám tak, že vztah mezi hráčem a agentem musí být uvolněný, žádné napětí. Nechci, aby tam byla přílišná vážnost, snažíme se, když jsme mladí, já i Michal, věkově není mezi námi velký rozdíl, takže máme bližší i vřelejší vztah.

Zdroj: Archiv Miloše Rechtoríka

Zdroj: Archiv Miloše Rechtoríka

11 ŽONGLŮ

ERIK PACINDA

Autor:
Jiří Dryák

Zdroj: fcviktoria.cz

Kmenový hráč Viktorie Plzeň, záložník Erik Pačinda zažívá, co se týče individuálních výkonů, podařené hostování v polském klubu Korono Kielce. Jeho body (16 zápasů, 3 góly, 2 asistence) drží klub z jihovýchodu Polska na dostřel jisté záchrany. Jak si Erik, který má na svém kontě i tři starty za reprezentaci Slovenska, poradil s našimi žongly?

1

Hudba, která tě před zápasem nakopne

Maitre Gims alebo Memphis Depay, ktorý má dobré songy

2

Oblíbený seriál

Oblubený serial nemám, ale rád si pozriem Oteckov alebo Horná Dolná.

3

Co si rád dáš k jídlu, když se trenér zrovna nedívá?

Momentálne jem asi 4 mesiace zdravo, ale nikdy som nebol zastáncom McDonaldu. Ale pizzu si dám rád.

4

Jméno stadionu, kde bys rád odehrál poslední profesionální zápas

Rád by som si zahral na novom stadione v Košiciach, odkiaľ pochádzam.

5

Nejlepší fotbalista, se kterým jsi kdy hrál

Tak v Plzni ich bolo viac, s kým som hral, a v reprezentácii tak isto sú vynikajúci hráči.

Zdroj: Zdeněk Soukup

6

Jsi singl, na baru sedí holka. Co tě zajímá, jaká bude první věta, abys ji zaujal?

Často do baru nechodím a som ženatý, čiže sám by som asi na bare nesedel.

7

Nejlepší kanadský vtip z kabiny

Najlepší vtip“ Vyrazili sme na sústredenie včera a zabudli sme mladého brankara, pre ktorého sme sa museli vrátiť.

8**Kde byla tvá nejlepší dovolená?**

Najlepšia dovolenka: Dubai, hotel Atlantis. Jednoznačne.

9**Co má trenér udělat, aby z toho na soustředění byl ideální den?**

Ideálne sústredenie“ Každý deň jeden trening a viac zápasov.

10**Dáváš si pozor, abys při rozhovoru neřekl „tak určitě“?**

Na Slovensku som si dával pozor na to slovo, ale stalo sa, že som ho použil. Teraz v Polsku to nepoužívam.

11**Co si představíš pod slovem žongl?**

Žongl mi príde prve slovo ako žonglovanie s loptou. Ale časopis si stále rad prečítam.

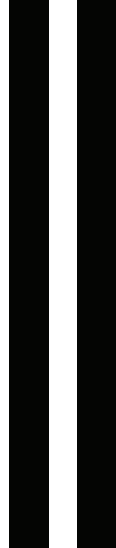
SLEDUJ NÁS!

@zonglfootball

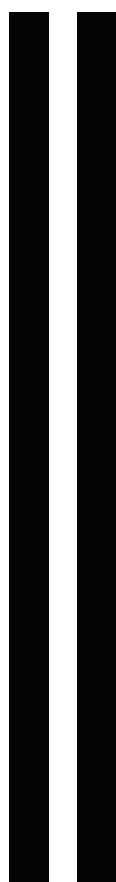

www.facebook.com/zonglczsk

ALESSANDRO DEL PIERO & DAVID TREZEGUET

Ať už jste fanoušky Juventusu, anebo ne, určitě vám neunikla dvojice, která spolu zářila v úvodním desetiletí tohoto století – Alessandro Del Piero a David Trézéguet. A pokud vám snad náhodou tahle dvojice unikla, v článku se o ní dozvíte více.

Zdroj: gettyimages

Tito dva ostrostřelci se potkali v Juventus v roce 2000. Tímto okamžikem započala fantastická spolupráce ikon italského a francouzského fotbalu. V italské lize dotáhli tým celkem k čtyřem titulům (2002, 2003, 2005 a 2006), z toho dva jim byly následně odebrány (2005 a 2006) kvůli korupci. Dvakrát se jim také podařilo zvednout nad hlavu pohár pro vítěze italského Superpoháru, a to v roce 2002 a 2003. V Lize mistrů se díky jejich gólům Juventus v roce 2003 podařilo dostat přes semifinále až do finále, kde následně nestačili na jiný italský celek - Rossoneri neboli AC Milán, kdy padli až po penaltovém rozstřelu. Za dobu, po kterou hráli spolu, tedy za 10 sezon, nasbírali dohromady 318 gólů, což je jistě více než dobré. V době, kdy působili v Juventus, měli na zádech čísla 10 (Alessandro Del Piero) a 17 (David Trézéguet). Jejich střelecky nejlepší společná sezóna v italské lize byla 2007/08, kdy Alessandro Del Piero nastřílel 21 branek a stal se o jeden jediný gól nejlepším střelcem Serie A právě před svým kamarádem a partákem

z útoku Davidem Trézéguetem (20 branek). Dohromady tedy vsítli 41 branek, ale jeden bez druhého by to určitě nedokázali. V roce 2010 odešel Trézéguet do španělského Hércules CF, který hrál v té době ještě La Ligu a tak se rozpadla jedna z nejlepších fotbalových dvojic na světě. Jednoho dne to přijít muselo, tak to ve fotbale bohužel chodí. Po konci jejich fotbalové spolupráce už to nebylo jako dřív, nedávali tolik gólů, na co byli zvyklí, ale určitě to bylo i jejich věkem.

FUTBAL SI MA OD ZAČIATKU ZÍSKAL A CHYTIL MA ZA SRDCE”

Autor:
Ladislav Lučan

Zdroj: Archív Michaely Motovské

Slovenska reprezentantka Michaela Motovská. Jak se dostala k fotbalu? Neměla strach, že by se nestala profesionalkou. A co dal ji naplňuje mimo fotbal? To vše se dozvíte v následujícím rozhovoru

Co vás přivedlo k tomu, že budete hrát fotbal?

Pochádzam z malej dedinky Matúškovo, kde sme sa ako deti neustále hrávali na miestnom futbalovom ihrisku. Ako som začala chodiť do prvého ročníka ZŠ, spýtala som sa dobrého kamaráta, či by som mohla prísť na tréning a tým začala moja futbalová kariéra.

A nepremýšľala jste, že byste dělala jiný sport? Třeba tenis, volejbal...

Ja som vždy milovala šport - skúšala som aj tenis, volejbal, hokej, lyžovanie, ale vždy to bolo len pre zábavu. Futbal si ma od začiatku získal a chytil ma za srdce, vďaka čomu mám úžasne životne zážitky. Keď som začínala byť v inom športe lepšia a mohla som sa mu venovať, začalo sa to

kryť s futbalom a ten vždy zvíťazil.

Aj v súčasnosti sa popri futbale venujem viacerým športom, ktoré ma naplňujú, ale nie na profesionálnej úrovni. háme, trénujeme spolu a snažíme sa spoločne neustále posouvať a zlepšovať sa.

A neměla jste strach, že když zvolíte fotbal, tak se nestanete profesionálním sportovcem? Nebo jste do toho šla naplno a všechno ostatní šlo bokem, abyste mohla hrát profesionální fotbal?

Zo začiatku som nad futbalom ako profesionálnym športom nepremýšľala, keď som bola ešte dieťa, ale časom určite. Mojim veľkým snom bolo reprezentovať svoju krajinu, čo sa mi aj podarilo. Keď som sa začala dostávať do mládežníckych reprezentačných výberov, uvedomila som si, že

Zdroj: Archiv Michaely Mot'ovské

chcem byť futbalistkou a všetko išlo bo-
kom. Prestahovala som sa sama do novej
krajiny a svoj život som prispôsobila životu
profesionálneho športovca.

Myslím si, že v súčasnosti sa ženský futbal
posúva neustále vpred a v krajinách, ako
je Nemecko, Anglicko, Španielsko či sever-
ské krajiny, sa ženský futbal približuje tomu
mužskému.

Ano, to mate pravdu. Ženský futbal se do-
stáva dost do povedomí, ako ostatne kaž-
dý ženský sport. Tím mňa privádzate na otáz-
ku, aký mate vysnený tím alebo štát, kde
byste chcela hrať?

Môj vysnený klub bol vždy Arsenal Londýn.
Sledujem hlavne mužský tím, ale predne-
dávnom sa mala možnosť vidieť ženy na
štadióne v Edene, kde hrali ligu majsteriek
so Slaviou.

Touhle odpovedi jste mě velice potěšila, je-
likoť já jsem také fanoušek Arsenalu. A kdo
je vaší oblíbenou hráčkou, případně hrá-
čem? Nebo s kým byste si chcela zahrát?

V súčasnosti obľúbeného hráča nemám.
Ale keď som vyrastala, dlho ním bol naprí-
klad Cesc Fabregas. Ženský futbal natoľko
nesledujem, ale asi by som si chcela zahráť

s hračkami Arsenalu Jordan Nobbs, Leah
Williamson, Van de Donk či Miedema... Ale
tiež nemám vysnené hráčky, s ktorými by
som chcela hrať. Dôležité je, ako sa v tíme
cítite, nakoľko hlavne v tom ženskom fut-
bale je psychika veľmi dôležitá.

Hodně velkou náhodou je, že obdivujeme
nejen stejný tým, ale i hráče.

Hrajete v obraně. Chtěla jste hrát v obraně
vždy, nebo jste chcela raději střílet góly?

Zo začiatku som hrávala v strede zálohy,
ale asi v 12-13 rokoch ma tréner v Šali dal
na miesto stopéra, kde som sa presadila
aj v reprezentácii, a tak mi to aj zostalo. V
súčasnosti som na tejto pozícii spokojná a
našla som sa v nej.

Co cítíte jako vaši největší přednost? Hru
hlavou? Rozehrávku?

Myslím si, že je to hlavne prehľad v hre a
taktické premýšľanie.

Máte nějaký rituál před zápasem?

Nie, nemám.

Viděl jsem na vašim IG, že dost cvičíte a do toho děláte i osobní trénink. Je to jedna z věcí, která vás hned po fotbale naplňuje?

Posilování som sa začala intenzívnejšie venovať asi pred 2 a pol rokom, kedy som začala s kalistenikou (cvičenie s vlastnou váhou tela). Tiež som mala viac problémov so zdravím, takže som individuálne trénovala s kondičným trénerom zo Sparty. Zaradovali sme do tréningu prvky crossfitu a vzpieranie, čo ma veľmi nadchlo a našla som v tom veľkú radosť. Mám spravený kurz fitness trénera, aby som vo voľnom čase mohla svoje skúsenosti predávať ďalej a pomáhať iným ľuďom.

Takže se v podstatě “žijete” prací, která vás dělá šťastnou a naplňuje vás, ať je to fotbal nebo crossfit?

Dalo by sa to tak povedať, ale nakoľko ešte študujem, čas na inú prácu už moc nemám. Takže v súčasnosti sa venujem futbalu, kde mám zmluvu so Spartou a hosťujem v Liberci. Aby som tu v Prahe ako študent mohla fungovať, musia mi pomáhať finančne aj rodičia. Snažím sa ale hľadať cesty, ako sa osamostatniť úplne, byť finančne nezávislá a mať takú svoju slobodu

du v živote, kedy si o veciach budem rozhodovať sama. Veľmi ma láka vlastné podnikanie a budovanie tímu, nakoľko šport a byznys sú si veľmi podobné.

Jaké to pro vás bylo přesunout se sama ze Slovenska sem do České republiky, a to rovnou do hlavního města?

V tom čase som mala 15 rokov a zo začiatku to bolo dosť náročné, keďže som sem prišla úplne sama. Nová škola, ľudia, tím ... Ale časom som si zvykla a keď som začala hrať, bolo to jednoduchšie. Určite mi aj dosť pomohla rodina, ktorá ma vždy podporovala, a aj keď som niekedy uvažovala, či tu chcem zostať, vždy sme sa o tom porozprávali a pomohli mi pokračovať ďalej a nevzdať sa.

Ano, podpora rodiny je nejvíce co může být. Jak vlastně trávíte volný čas, když nemáte fotbal, crossfit ani školu? Prostě když máte úplný klid?

Ak sa mi podarí najst si voľný čas, ktorý nevenujem cvičeniu, tak si rada pustím nejaký seriál. Ak by som ale mala viac voľna a možností, určite by som ho strávila cestovaním.

ZENY.FOTBALCZ

cistyfotbal.cz

SPOLEČNĚ ZA ČISTÝ FOTBAL!

2 BEACHSOCCER

DOSÁHL JSEM VŠECH SVÝCH SNŮ

Peyman Hosseini – hvězdný íránský brankář plážového fotbalu, ambasador organizace BSWW, která je zodpovědná za vytvoření a růst plážového fotbalu. Také nejlepší brankář mistrovství světa 2017 na Bahamách a zároveň celého roku.

Autor:
Jiří Kotaška

P. HOSSSEINI

1

INTERCONTINENTAL

Když slyším vaše jméno, okamžitě si vzpomenu na branku, kterou jste vstřelil v první zápase proti Mexiku na mistrovství světa v plážovém fotbale 2017 na Bahamách. Neskutečný a velmi důležitý moment, který pomohl k vítězství 3:2. Dodal vám tento úžasný gól více sebevědomí do dalších zápasů?

Ano, ta branka byla nezapomenutelná, impozantní! Odehrál jsem v národní týmu 110 zápasů, vstřelil jsem 24 gólů – užívám si každou vteřinu, co jsem na hřišti.

Íránský národní tým dosáhl v posledních letech několika ocenění také díky vám. Na mistrovství světa v roce 2017 jste skončili na třetím místě. Očekával jste, že se dostanete takhle daleko?

Já a moji spoluhráči jsme trénovali roky a udělali jsme společně velký progres. Mým cílem bylo stát se nejlepším brankářem světa a jsem velmi šťastný, že jsem svého cíle dosáhl. Zároveň jsem rád, že jsem mohl pomoci svým spoluhráčům.

Byl jste zvolen nejlepším brankářem mistrovství světa stejně tak jako nejlepším brankářem roku. Váš gól byl zvolen tím

nejlepším za rok 2017. Byl právě tento rok nejlepší ve vaší kariéře?

Byl to nejlepší rok méj kariéry. Dosáhl jsem svých snů.

V roce 2018 jste byl jmenován ambasadorem BSWW (Beach Soccer Worldwide). Co to pro vás znamená? Je pro vás velkou motivací pomáhat mladým fotbalistům a celkově zlepšit plážový fotbal v Íránu?

Plážový fotbal má v Íránu mnoho fanoušků a samozřejmě být ambasadorem pro organizaci BSWW je skvělá možnost, jak motivovat mladé kluky u nás v Íránu.

Měříte pouze 172 cm. Myslíte, že to je nevýhoda?

Být dobrým brankářem vyžaduje mnoho dovedností, výška pro mě není to hlavní.

Proč jste upřednostnil plážový fotbal před klasickým fotbalem?

V minulosti jsem také hrával fotbal, ale pro statečného brankáře je více zajímavý fotbal plážový, protože musíte čelit více střelám a zabránit tak vstřelení branky soupeřem.

SLEDUJ NÁS!

@zonglfootball

www.facebook.com/zonglczsk